

[Korsgaard.]

det viser sig, at det er nødvendigt at have dem, betyder, at Opsparingen formindskes. Yderligere ved vi, at vi sikkert staar over for en ny Form for Beskatning, som ganske givet ogsaa vil formindske Opsparingen, stort set efter min Overbevisning til Skade for Erhvervslivet. Saa alt taget i Betragtning kan jeg slet ikke se, at der skulde være nogen fornuftig Grund til paa den ene Side, at der skulde være Brug for Pengene, hvis vi havde et ordentligt økonomisk Styre, og paa den anden Side, at vi, da vi nu ikke mener, vi har det, skulde hjælpe med til at skaffe Pengene.

Jeg maa ogsaa sige, at min Indstilling i denne Retning ikke ændredes, da jeg paa et tidligere Tidspunkt af Dagen hørte den højtærede Finansminister sige om et Skatteforslag, som vi fra konservativ Side har stillet, et Forslag, som er modsat dette, idet det gaar ud paa at tilbagebetale Skat, at det vilde betyde, at Staten skulde laane saa og saa mange Millioner Kroner. Jeg erindrer meget vel, at Finansministeren fremsatte en lignende Udtalelse, dengang det paagældende Forslag var til Behandling, og jeg maa gentage, hvad jeg dengang sagde: at naar der, som Statsregnskabet viser, er et Overskud saa stort som det Beløb, vi ønsker tilbagebetalt, saa kan det ikke være nogen Forringelse af Statens Stilling sammenlignet med Stillingen Aaret forud, hvis man giver disse Penge ud.

Jeg har ingen Interesse i, at man, som Ministeren siger, konsoliderer Staten. Dette Ord „konsoliderer“ er Udtryk for noget meget godt, naar det drejer sig om private Erhverv, hvor de paagældende paa forskellig Maade, forhaabentlig ikke sjældent ved Dygtighed, tilvejebringer Situationer, hvor Konsolidering bliver muligt. Men at tale om, at Staten konsoliderer sig ved at udskrive Skat, det har efter min Mening ikke meget med Livets Virkelighed at gøre. Derigennem flytter Staten jo Pengene fra private Lommer over i Statens Lomme, og da der i Almindelighed er mere Hul i Statens Lomme, end der er i de private, som overhovedet har Evne til at betale, saa tror jeg, at konsolideringsmæssigt betragtet ligger Pengene meget bedre hos de private end hos Staten.

Altsaa, alle Forhold taget i Betragtning

kan jeg ikke se, at der er noget som helst Grundlag for, at vi skulde medvirke til disse Skatters Gennemførelse. Det ønsker vi ikke, og det vil vi til sin Tid give Udtryk for.

Hassing-Jørgensen: Det har sikkert ikke undret nogen, at den højtærede Finansminister har set sig nødsaget til at fremsætte Forslag om Forlængelse af Loven om Merindkomstskat og Tillægsskat, som vi vedtog i Fjor. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til den Motivering, som jeg i Fjor gav for Det radikale Venstres Tilslutning til disse Skatter, idet jeg ogsaa gentager det Forbehold, jeg tog i Fjor med Hensyn til Merindkomstskatten, et Forbehold, som gik ud paa, at det er en Skat, som kan være særdeles velanvendelig i en given Situation, men som formentlig ikke egner sig til Anvendelse i det lange Løb. Det er en Beskatningsform, som kan ramme haardt. Navnlig over for Virksomheder, som er under Opkomst, kan den ramme haardt og blive en alvorlig Hindring for den fornødne Opsparing. Vi kan dog tiltræde, at denne Skat vedvarer endnu i de 1½ Aar, som er foreslaaet, men haaber saa paa, at man derefter vil kunne gaa over til de almindelige Beskatningsformer, eventuelt med Bibeholdelse af den Tillægsskat, som her er foreslaaet; for vi kommer vel desværre ikke uden om, at det endnu i adskillige Aar vil være nødvendigt at skaffe Dækning for en Række ekstraordinære Udgifter.

Gennem den Skattelovgivning, man her er kommet ind paa, er der utvivlsomt fra de store Selskaber indgaaet meget betydelige Beløb til Staten til Dækning af den offentlige Husholdning. Over for de Beklagelser over dette Forhold, som fremkommer, tror jeg, man roligt tør svare, at disse Selskaber, som i mange Henseender træder i Stedet for de tidligere private næringsdrivende i større Stil og skyder dem til Side, maa gøre sig fortrolige med, at de ogsaa maa erstatte disse tidligere større næringsdrivende i deres Egenskab af Skatteydere.

Til Gengæld maa vi heller ikke være blinde for, at det ikke kan gaa alle Selskaber lige godt, og at det ikke gaar alle Selskaber lige godt. Der er Selskaber, som paa Grund af tidligere Aars Tab i en kortere eller længere Aarrække arbejder med et Under-